

Catre DNA Timisoara

Stimate domnule procuror-șef Pavel Vrabete,

În urma discuției purtate cu dumneavoastră în data de 12.06.2026 și luând la cunoștință poziția exprimată de dumneavoastră în calitate de conducător al DNA – Serviciul Teritorial Timișoara, am considerat necesar să recitesc integral plângerea penală depusă la Direcția Națională Anticorupție – Structura Centrală și transmisă ulterior către DNA – Serviciul Teritorial Timișoara.

După această nouă analiză, consider necesar să formulez câteva precizări.

Faptele descrise în plângere sunt prezentate exact așa cum s-au petrecut, potrivit documentelor și informațiilor aflate în posesia mea. Sunt pe deplin conștientă că stabilirea existenței unor infracțiuni și a răspunderii penale aparține exclusiv organelor judiciare, în urma unei anchete desfășurate cu respectarea dispozițiilor Codului de procedură penală.

Pot afirma însă că faptele descrise în plângere nu reprezintă simple speculații, presupuneri sau interpretări abstracte, ci situații pe care le-am constatat și documentat personal pe parcursul mai multor ani, prin înscrisuri oficiale, documente instituționale, corespondență administrativă și hotărâri judecătorești definitive.

Pentru o corectă înțelegere a cauzei, consider necesar să precizez încă de la început care este fundamentul real al plângerii penale formulate.

Plângerea penală nu are ca punct de plecare un conflict profesional, o divergență de opinii între medici stomatologi sau simpla contestare a unor alegeri interne.

În primul rând, aceasta are la bază existența unor hotărâri judecătorești definitive, respectiv Sentința penală nr. 16527/325/2021, Sentința civilă nr. 19610/325/2023 și Sentința civilă nr. 1046/2024.

De aici plecăm, nu pornesc de la simple opinii personale, ci de la efectele juridice ale unor hotărâri definitive și de la conduita ulterioară a unor persoane și structuri care au continuat să emită acte, să reprezinte instituții și să exercite atribuții în contradicție cu efectele acestora. Tot ce s-a întâmplat cronologic peste fiecare sentința judecătorească reprezintă încălcare

intenționată, premeditată a unui statut de drept deja statuat. Si dvs.îmi spuneți că nu sunt fapte penale? Iar eu in baza acestor sentinte definitive să mai merg in instanță să anulez adrese oficiale mincinoase ale Ministerului Sănătății si ale dr.Lăzărescu Cezar Florin si dr.Șutean Dan?

Sentintele reprezintă acte jurisdicționale definitive care produc efecte juridice obligatorii.De aici pleacă întreaga plângere penală.

Nu pornesc de la simple opinii personale, ci de la efectele juridice ale unor hotărâri definitive și de la conduita ulterioară a unor persoane și structuri care au continuat să emită acte, să reprezinte instituții și să exercite atribuții în contradicție cu efectele acestora.

Problema centrală a plângerii nu este existența acestor hotărâri.**Problema centrală este ceea ce s-a întâmplat după pronunțarea lor.**

Tot ceea ce s-a produs ulterior fiecăreia dintre aceste hotărâri – validări, alegeri, reprezentări instituționale, emiterea de documente, exercitarea unor funcții, utilizarea patrimoniului, administrarea cotizațiilor, asumarea unor atribuții și reprezentarea unor instituții – trebuie analizat prin raportare la efectele juridice deja stabilite prin hotărârile definitive.

Persoanele implicate cunoșteau existența acestor hotărâri. Au primit notificări, avertizări, adrese oficiale și au fost informate în mod repetat cu privire la efectele lor juridice dar au mintit in acte oficiale.

Prin urmare, plângerea penală nu privește o neînțelegere profesională și nici reinterpretarea unor litigii deja soluționate de instanțe.

Plângerea privește conduita ulterioară a unor persoane și structuri care au continuat să acționeze după pronunțarea hotărârilor definitive, precum și conduita instituțiilor care au tolerat, validat sau ignorat această situație.

Ținând cont de cele întâmplate și sesizate în acest context, îmi este dificil să înțeleg cum o situație construită pe efectele a trei hotărâri judecătorești definitive poate fi redusă la noțiunea de „divergență profesională”.

Din discuția purtată cu dumneavoastră am înțeles că analiza efectuată de DNA a privit cauza în principal prin prisma existenței unor litigii administrative și profesionale referitoare la legalitatea unor alegeri, mandate și structuri de conducere.

Cu respect, consider însă că această interpretare nu surprinde întreaga dimensiune a situației sesizate.

De asemenea, nu sunt de acord cu ideea că adrese oficiale emise de instituții ale statului, despre care demonstrez prin raportare la lege și la hotărârile judecătorești definitive că conțin date eronate și interpretări juridice incompatibile cu acestea, ar trebui contestate din nou exclusiv în instanță prin litigii administrative succesive desfășurate pe parcursul mai multor ani, în timp ce aspectele de natură penală sesizate rămân neverificate.

Adică o hotărâre judecătorească definitivă trebuie validată din nou prin alte procese?

Plângerea penală depusă de subsemnata nu privește legalitatea izolată a unei adrese administrative și nu urmărește anularea unui act administrativ individual.

Ea sesizează existența unor fapte, conduite și omisiuni care, în aprecierea mea, pot întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni și care sunt susținute printr-un ansamblu de probe, înscrisuri oficiale și hotărâri judecătorești definitive.

Reducerea unei asemenea sesizări la recomandarea de a iniția noi litigii administrative transferă în mod nejustificat asupra persoanei vătămate obligația de a obține, prin procese succesive întinse pe ani de zile, clarificări pe care organele judiciare au competența și obligația de a le verifica în cadrul atribuțiilor conferite de lege.

Mai mult, o asemenea abordare are ca efect practic prelungirea excesivă a intervalului de timp necesar clarificării situației juridice și amânarea verificării efective a faptelor sesizate, în condițiile în care acestea continuă să producă efecte și în prezent.

Tocmai pentru a evita situația în care timpul devine substitut al unei analize efective a faptelor, Codul de procedură penală consacră principiul soluționării cauzelor într-un termen rezonabil și obligația organelor judiciare de a acționa pentru aflarea adevărului și aplicarea legii.

În al doilea rând, plângerea descrie acte ulterioare pronunțării acestor hotărâri: validări, alegeri, reprezentări instituționale, emiterea de documente și exercitarea unor funcții. Aceste aspecte pot fi verificate obiectiv prin înscrisuri și documente oficiale.

În al treilea rând, plângerea privește aspecte referitoare la patrimoniu, cotizații, fonduri publice și fonduri europene, inclusiv proiecte finanțate prin PNRR, gestionate de persoane și structuri a căror legitimitate este viciată și contestată prin raportare la hotărârile judecătorești definitive invocate.

În al patrulea rând, plângerea privește și conduita Ministerului Sănătății, conținutul unor răspunsuri oficiale, inacțiunea unor funcționari și modul în care autoritatea publică delegantă și-a exercitat sau nu atribuțiile prevăzute de Legea nr. 95/2006.

În cadrul discuției purtate, mi-ați comunicat concluzia potrivit căreia nu identificați fapte de natură penală. În drept, **asemenea concluzii trebuie să se întemeieze pe o analiză juridică verificabilă, în scris.**

În cauza de față există persoane identificate, documente identificate, acte identificate, perioade identificate, hotărâri judecătorești definitive și norme legale pretins încălcate.

În acest context apare o întrebare esențială:

Dacă se apreciază că nu există fapte de natură penală, unde se regăsește analiza juridică ce fundamentează această concluzie?

Plângerea penală depusă la DNA identifică persoane, acte, hotărâri judecătorești, perioade și posibile încadrări juridice. O concluzie potrivit căreia nu sunt întrunite elementele constitutive ale unor infracțiuni presupune în mod necesar existența unei analize juridice care să poată fi verificată.

Mai există un aspect pe care îl consider esențial. Pe parcursul demersurilor mele am primit mai multe răspunsuri oficiale referitoare la traseul procedural al plângerii formulate la data de 11.09.2025.

Prin adresa DNA ST Timișoara din 08.01.2026 mi s-a comunicat că petiția a fost transmisă spre competență soluționare Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara.

Ulterior, prin adresa DNA ST Timișoara din 13.05.2026, aceeași operațiune este prezentată diferit, fiind calificată drept o transmitere administrativă efectuată în baza art. 289 alin. (9) Cod procedură penală.

În paralel, prin adresa nr. 1519/VIII/1/2025 din 24.11.2025, Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara mi-a comunicat că trebuie să mă adresez DNA

pentru a afla motivele transmiterii și să analizeze competența materiale presupune evaluarea concretă a faptelor sesizate.

Rezultă astfel o situație procedurală care nu a fost clarificată nici până în prezent.

În aceste condiții, consider legitimă solicitarea unui act procedural legal și verificabil, care să permită înțelegerea, verificarea și, dacă este cazul, contestarea concluziilor comunicate.

În final, vă aduc la cunoștință faptul că, după ani de demersuri instituționale, sesizări, notificări, avertizări de integritate, hotărâri judecătorești definitive, solicitări de clarificare și corespondență cu numeroase instituții ale statului, constat că situația semnalată continuă să existe fără ca legalitatea să fie efectiv restabilită.

Lipsa unor răspunsuri clare asupra fondului, contradicțiile procedurale existente și inexistența unor măsuri concrete de remediere au creat convingerea că toate căile instituționale obișnuite au fost epuizate și **pot documenta asta.**

În contextul vremurilor în care trăim nu e logic să prezum că aceste fapte ale acestor persoane sunt protejate de către cei care au atribuții legale în a corecta situația?

În aceste condiții, așa cum v-am spus și în discuția purtată vineri, 12.06.2026, vă informez că am luat decizia de a recurge la o formă extremă de protest civic, respectiv greva foamei în fața sediului DNA Timișoara. Solicit respectarea drepturilor fundamentale ale omului, respectarea drepturilor conferite avertizorilor de integritate prin Legea nr. 361/2022, respectarea accesului efectiv la justiție și verificarea reală a faptelor sesizate.

Voi rămâne în fața sediului DNA Timișoara până când situația va fi analizată în mod legal, efectiv și transparent, iar concluziile autorităților competente vor

fi fundamentate prin acte procedurale verificabile și conforme cu legea și cu hotărârile judecătorești definitive.

Cu considerație,

Dr. Mihaela Cuțui

Medic stomatolog

Avertizor de integritate conform Legii nr. 361/2022

13.06.2026